

عنوان مقاله:

نقد ترجمه های الهی قمشه ای، فولادوند و خرمشاهی از قرآن براساس تجزیه بر آحاد واژگان (بررسی موردی واژه های ریب، ذبح و خشیه در سوره بقره)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

رضا امانی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، تهران

خلاصه مقاله:

تجزیه بر آحاد واژگان روشی در معنی شناسی است که واژگان یک متن را تا حد ممکن به آحاد و اجزای معنایی سازنده آن تجزیه می کند تا از کنار هم گذاشتن آنها مفهوم دقیق و کامل واژه ها به دست آید. این روش معنایی می تواند در فهم و توصیف تفاوت ها و مشابهت های معنایی واژه های قریب المعنی بسیار به کار آید. توجه به آحاد معنایی واژگان و تلاش برای بازسازی آنها در زبان مقصد، می تواند به ارایه ترجمه ای کامل و دقیق از متن مبدا انجامد. بر این اساس، در مقاله حاضر تلاش شده است با روش توصیفی تحلیلی و رویکرد انتقادی، از میان واژه های قرآنی سه واژه ریب، ذبح و خشیه در آیات سوره بقره تجزیه به آحاد شده تا معنای کامل آنها مشخص شود و تفاوت های آنها و واژگانی که نزدیکی معنایی دارند، تبیین گردد. گفتنی است واژه ریب دارای آحاد معنایی تردید، ترس، دل نگرانی و تهمت است. واژه ذبح نیز از مولفه های معنایی کشتن و سر بریدن یا قربانی کردن برخوردار می باشد. همچنین ترس به همراه تعظیم آحاد معنایی خشیه را شکل می دهد. این پژوهش بیانگر آن است که آقایان الهی قمشه ای، فولادوند و خرمشاهی چندان توجهی به آحاد معنایی واژه های مذکور نداشته اند و از یک سو، معادل های تقریبی، ناقص و مختلف ارایه داده اند و از سوی دیگر، معادل های ایشان معمولاً با دیگر واژه های قریب المعنی تفاوت ندارد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، ترجمه قرآن، نقد، تجزیه بر آحاد، مترجم، واژگان قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/645046>

